

ಸಮಕಾಲೀನ ಪ್ರಮುಖ ಕಥೆಗಾರ್ತಿಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ರಶ್ಮಿ ಕೆ.ಎಂ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸೇಕ್ರೆಡ್ ಹಾರ್ಟ್ ಮಹಿಳಾ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. 'ನನವುಗಳ ನೆಪದಲ್ಲಿ' ಪ್ರಕಟಿತ ಕವನ ಸಂಕಲನ. ರಶ್ಮಿಯವರ 'ಅದು' ಕಥೆ ಪ್ರಜಾವಾಣಿ 'ದೀಪಾವಳಿ ಕಥಾಸ್ಪರ್ಧೆ'ಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದಿದೆ.

ಸುತ್ತಾಕ್ತಾರೆ. ಅದ್ಲೂ ಮೊದ್ಲು ಅವೆಲ್ಲಾ ಜೋಡಿಗಳು ಮರ ಸುತ್ತವು. ಆಗ ಇದ್ದಿದ್ದ ಮಜ ಬೇರೆ. ಈಗ ನೋಡಿ ನಾನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲ್ಲಾಡದಂಗೆ ಕಲ್ಲು, ಮಣ್ಣು, ಮರಳು, ಸಿಮೆಂಟು ಅಂತ ಗಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೂರ್ದೋರೆ. ಕತ್ತು ನೋವಾದ್ಲೂ ತಿರುಗಂಗಿಲ್ಲ. ಆಗಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕು ನನ್ನ ಬೀಳಲು ಇಡೊಂಡು ನೇತಾಡವು, ಗೆಲ್ಲೀರ್ದ ಕಳ್ಳೊಂಡ ಜೀವಕ್ಕೆ ಹಾಯನೋದು. ಕೊರಲಿಗೆ ಜೋತುಬಿದ್ದ ಮಕ್ಕು ತರ. ಈಗ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋ ಮರ ಅಂತ, ದೇವು ಅಂತ ಆ ಮಕ್ಕಿಗೂ ಆಡಕೆ ಬಿಡಲ್ಲ. ಮೊದ್ಲಂಗೆ ಅಕ್ಕಿ-ಪಕ್ಕಿಗಳೂ ಬರಲ್ಲ. ನನ್ನ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಕೆ ಇವು ಹತ್ತ ದನ ಎಮ್ಮೆ ಅಂತ ಇದ್ದೆ ತಾನೆ. ಯಾವಾಗರ ಒಂದೊಂದು ನಾಯಾರ ಬಂದು ಕಾಲೆತ್ತುತ್ತೇನೋ ಅಂದ್ರೆ, ಈ ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಕುತ್ತೋ ಜನ ಅದುಕ್ಕೂ ಕಲ್ಲಾಕ್ತಾರೆ. ಏನ್ನಾಡ್ಲಿ. ನಾ ಒಂಟೀ ಅಂದ್ರೆ ಒಬ್ಬಂಟಿ ಆಗ್ಗಿಟ್ಟೇನಿ. ಈಗ ಈ ಮನೆ, ಮನೆ ಕತೆಗಳನ್ನ ನೋಡ್ಕಂಡು ಯಾವಾಗ ನಂಗೂ ಸಾವು ಬರಬೋದು ಅಂತ ಕಾಯ್ಕಂಡು ನಿಂತೀನಿ. ಇದು ನನ್ ಕತೆ, ಮುಂದೆ ಏನಾರ ನೆನ್ನಾದ್ರೆ ಏಲ್ಲೀನಿ. ಈಗ ಪಾಪ ಆ ಮಕ್ಕು ಕತೆ ಕೇಳಿ. ಈ ನಡ್ಲುಮನೆ ಮುದ್ದಪ್ಪ ಇದ್ದಲ್ಲ, ಅದೇ ನನ್ನೊತೆ ಬೆಳ್ಳೋನು, ಅವ್ವ ಕೊನೆ ಮೊಮ್ಮಗನ ಸೊಸೆಗೂ, ಬಲ್ಲಡೆ ಮನೆ ಅದೇ ಈ ಉಡ್ಲಿ ಇದಾಳಲ್ಲ ಅವಳ ಅಪ್ಪಂಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ತು. ಅವ್ವೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಾಗ, ಕತ್ತಾದಾಗ ನಮ್ಮಡೇನೆ ಬರರು, ಹಂಗೆ ಒಂದಿನ ಬಂದಾಗ ಈ ಹುಡ್ಗ ಹುಡ್ಗೀನೂ ಇದ್ದು. ಅದುನ್ನ ಅವ್ವ ನೋಡ್ಲಿಟ್ಟು. ಆಗ ಈ ನಡ್ಲು ಮನೆ ಎಂಗ್ಲ ಸುಮ್ಮಿದಿದ್ದೂ ಆಗದು, ವಿಷ್ಣಾನ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಏಳ್ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇ ಅಲ್ವೆ. ನಡ್ಲು ಮನೆಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಅಂತ ಆ ಹುಡ್ಲಿ ಅಪ್ಪಂಗೆ ಏಳ್ಳಿಟ್ಟು. ಅಷ್ಟೇ ಶುರುವಾತು ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲೂ ಮನೆ ಜಗ್ಗ. ಇಬ್ಬು ಜಗ್ಗ ಮೂರ್ದೇವ್ರಿಗೆ ಲಾಬ ಅಂತಾರಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಅಂತದ್ದೇನು ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ. ನಡ್ಲು ಮನೆನ ನಡುಕ್ಕೆ ಆಕ್ಕಂಡು ದಿನಾ ಬರೀ ಜಗ್ಗ... ಜಗ್ಗ.

ಎಡ್ಲಡೆ ಮನೆವು ಅವು ಉಡ್ಲನ ಮೇಲೆ, ಬಲ್ಲಡೆ ಮನೆವು ಅವು ಉಡ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟದ್ದೇನು, ಕಾದಿದ್ದೇನು, ಬೆದ್ರಿಕೆ ಆಕಿದ್ದೇನು ಆಂ? ಏನು ಮಾಡಿರೇನು ಮನ್ನು ತಡ್ಕಂಡಾವ, ಎಶ್ಚು ದಿನ ಅಂತ ದೂರ ಇದ್ದಾವು? ಅವೂ ಒಂದು ದಾರಿ ಕಂಡ್ಕಂಡ್ಲು. ಅದೇನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ ಮೂರು ಮನೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ಅಟ್ಟ ಇದ್ದು. ಈ ಉಡ್ಲ, ಉಡ್ಲಿ ಅವ್ವಪ್ಪ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಲೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿವು. ಎಡ್ಲಡೆ ಮನೆ ಅಟ್ಟದಿಂದ ಅವ್ವು ಮಾತಾಡದು, ಬಲ್ಲಡೆ ಮನೆ ಅಟ್ಟದಿಂದ ಇವ್ವು ಮಾತಾಡದು. ಎಂತಾ ಮಾತವು ಅಂದ್ರೆ ಈ ಮಾತಳ್ಳ ಕೇಳೀ ಕೇಳೀ ಕೇಳ್ಕಾರ್ಲೆ ನಡ್ಲು ಮನೆ ಗೋಡೆಅದರ ಬಾಯಿ ಬಿಡ್ತು. ಅವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿವು. ಕೊನೆಗೊಂದಿನ ನಡ್ಲು ಮನೆ ಅವಿಬ್ರಿಗು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತು, ಅಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಅವ್ವ ಸಂಸಾರ ಶುರುವಾತು. ತಗಾ ನಡ್ಲುಮನೆ ಮೇಲೆ ಎಡ್ಲಡೆ, ಬಲ್ಲಡೆ ಮನೆ ಎರಡೂ ಕೆಂಡಕಾರಕೆ ನಿತ್ಕಂಡು. ಅಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಸಂಸಾರ ಬೆಲೇತಾ ಬೆಲೇತಾ ಅಂಗೆ ನಡ್ಲು ಮನೆ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟೊಂತಾ ಓತು.

ಅಂಗೆ ಶುರಾದ್ ಜಗ್ಗ ದಿನಾ ದಿನಾ ನಡಿತಾನೇ ಓತು. ಎಡ್ಲಡೆ ಮನೆವು ನೀರು ತರಾತಕೆ ಬಲ್ಲಡೆ ಮನೆವು ಓಗಲ್ಲ, ಅವು ಓಗಾತಕೆ ಇವು ಓಗಲ್ಲ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದ ಕೆರೆ, ಬಾವೀನೆಲ್ಲಾ ಭಾಗ ಮಾಡ್ಕಂಡ್ಲು. ನಡ್ಲು ಮನೆವು ಎಲ್ಲೂ ಕಡೀಕೂ ಅಲ್ಲು ಬಿಟ್ಟಂಡು ಓಗಿ ನೀರು ಸೇದ್ಕಂಡು ಬರವು. ಮೊದ್ಲು ಊರಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣು ದೇವ್ರಿಗೊಂದು, ಗಂಡು ದೇವ್ರಿಗೊಂದು ಅಂತ ಎಲ್ಲೇ ಗುಡಿ ಇದ್ದು. ಬೇಗ ಎದ್ದ ಮನೆರು ಓಗಿ ಮುಕ ತಕ್ಕಂಡು ಗುಡಿ ಸುತ್ತಾಮ್ಮುತ್ತಾ ನೀರಾಕಿ, ದೇವು ತೊಳ್ಳು ಎಳ್ಳು ಊವಾಕಿ ಬರದು, ಉಳ್ಳೋರೋಗಿ ಕೈ ಮುಗಿಯದು ಅಷ್ಟೆ. ಅದ್ರೆ ಆಮೇಲೇನಾತು ಇವ್ವು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿರೋ ದೇವ್ರಿಗೆ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಕೈ ಮುಗಿಯನ, ಅವ್ವು ಪೂಜೆ

